

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 7041

гр. София, 14.02.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 26 СЪСТАВ, в закрито заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: РАДОСЛАВ Р. АНГЕЛОВ

като разгледа докладваното от РАДОСЛАВ Р. АНГЕЛОВ Гражданско дело № 20231110159932 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на ГЛАВА XIII ГПК (Спорна съдебна администрация)

Производството е образувано по искова молба с вх. № 309511/01.11.2023 г., подадена от К. Й. К., ЕГН *****, чрез процесуален представител адв. О. Ч. Й., със съдебен адрес: гр. С----; тел: -; email: jordan_dobrev@abv.bg срещу Е. С. Т., ЕГН *****, с адрес за призоваване и връчване на книжа: град София, Столична община, кв. „М--“, тел. -, с която са предявени осъдителен иск с правна квалификация **чл. 57, ал. 1 СК във вр. чл. 31, ап. 2 ЗС** за сумата от 5 100.00 лв. (пет хиляди и сто лева) - обезщетение за ползване на 1/2 идеална част от съсобствен недвижим имот, представляващ АПАРТАМЕНТ №15 със застроена площ от 62,64 кв. метра, в едно с ИЗБЕНО ПОМЕЩЕНИЕ №10 с полезна площ 3,22 кв. метра, находящи се на адрес, град София, Столична община, ж.к. „Х-----“, за периода от 19.05.2022 г. до 01.11.2023 г., **ведно** със законната лихва, считано от 19.05.2022 г. до окончателното плащане на сумата (**иск по чл.86 ЗЗД**).

В исковата молба (ИМ) са изложени обстоятелства, че ищецът и ответницата са бивши съпрузи, като бракът им е прекратен с влязло в сила Решение № III -117-268 от 07.07.2015 г., постановено по гр. дело №10025/2015 г. по описа на СРС, 117-ти състав, с което е одобрена постигнатата между страните по бракоразводното дело спогодба и е прекратен брака между тях.

Твърди се, че по време на брака страните са придобили в режим на СИО следния недвижим имот: находящ се в град София, Столична община, ж.к. „Х-----“, представляващ АПАРТАМЕНТ №15 със застроена площ от 62,64 кв. метра, в едно с ИЗБЕНО ПОМЕЩЕНИЕ №10 с полезна площ 3,22 кв. метра,

както и 0,8283% идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху терена, който имот представлява самостоятелен обект в сграда с идентификатор --, по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № РД-18-4/09.03.2016 г. на Изпълнителния директор на АГКК, при съсед: на същия етаж - обекти с идентификатори --- и -----, под обекта - ---, над обекта - обект с идентификатор ---

Сочи, че съгласно Решение № III -117-268 от 07.072015 г. на СРС, с което е одобрена постигнатата спогодба описания по-горе недвижим имот, е предоставен след брака за ползване на ответницата в настоящото производство - Е. С. Т., ЕГН *****. С предоставяне цялото жилище за ползване на ответницата се ограничават правата на другия съсобственик, което е форма на лично ползване по смисъла на чл. 31, ал. 2 от ЗС.

Излага доводи, че след развода ищецът се е изнесъл от жилището и няма достъп до него. По силата на бракоразводното решение, с което е одобрено сключеното между страните споразумение, на ответницата е предоставено ползването на процесния имот, който е бил по време на брака семейно жилище и който след прекратяване на брака е останал съсобствен между бившите съпрузи при равни дялове.

Излага правни доводи, че когато съсобственият на страните имот е бил семейно жилище, което с прекратяване на брака е предоставено на единия от бившите съпрузи за ползване, законодателят, изхождайки от принципа за възмездност в гражданските правоотношения /когато не е уговорено друго/, е предвидил възникване на наемно правоотношение. Страните при постановяване на бракоразводното решение не са уговорили изрично безвъзмездност на ползването на процесния апартамент, ето защо ползващият жилището бивш съпруг дължи наем на неползващия го. Затова след влизане в сила на решението, с което Е. С. Т., ЕГН ***** е получила ползването на целия жилищен имот, притежаван в съсобственост с К. Й. К., ЕГН *****, тя му дължи обезщетение за ползването на неговата идеална част от общата вещ в размер на средномесечния пазарен наем, считано от датата на влизане в сила на решението, като не е нужно да е ползвала фактически вещта, нито ползването да е било за лични нужди, както и да ѝ е отправяна покана по смисъла на чл. 31, ал. 1 от ЗС. Без значение е дали ответницата реално се е възползвала от предоставените ѝ права ЗС /в този смисъл - Решение № 133/04.07.2013 г. по гр. д. М 535/2012 г. на ВКС, IVГО/.

На това основание предявява настоящият иск. Твърди, че за периода от 19.05.2019 г. до 18.05.2022 г., ищецът е претендирал обезщетение за ползване на 1/2 идеална част от съсобствения недвижим имот, ведно със законната лихва, считано от 19.05.2022 г. до окончателното плащане на сумата, във връзка с което е образувано гражданско дело №25943/2022 г. по описа на 32-ри състав на СРС. Към настоящия момент решението на първоинстанционния съд се обжалва пред СГС, като е образувано ВГД №20231100507156/2023 по описа на СГС.

С настоящата искова молба ищецът претендира обезщетение по 300 лева месечно или общо 5 100,00 лв. (пет хиляди и сто лева), обезщетение за ползване на 1/2 идеална част от съсобствения недвижим имот, за периода от 19.05.2022 г. до 01.11.2023 г. /датата на завеждане на исквата молба в деловодството на СРС/, ведно със законната лихва, считано от 01.11.2023 г. до окончателното плащане на сумата.

На основание чл. 57, ал. 1 СК вр. чл. 31, ал. 2 ЗС, моли съда да осъди ответницата Е. С. Т., ЕГН *****, да заплати на ищеца сума в размер на: 5 100,00 лв. (пет хиляди и сто лева), лв. - обезщетение за ползване на 1/2 идеална част от съсобствен недвижим имот, представляващ АПАРТАМЕНТ №15 със застроена площ от 62,64 кв. метра, в едно с ИЗБЕНО ПОМЕЩЕНИЕ №10 с полезна площ 3,22 кв. метра, находящи се на адрес, град София, Столична община, ж.к. «Х----, за периода от 19.05.2022 г. до 01.11.2023 г., ведно със законната лихва, считано от 19.05.2022 г. до окончателното плащане.

Претендира разноски. Прави искане за постановяване на неприсъствено решение. Моли делото да се гледа в отсъствие на ищеца. Посочва банкова сметка на която може ответницата да плати сумата: Банка: - АД, IBAN: ----, BIC: IORTBGSF, Титуляр: К. Й. К.

Като писмени доказателства и доказателствени средства представя следните документи: 1. Договор от 21.03.2001 г. за продажба на държавен недвижим имот от военно-жилищния фонд по реда на Наредбата за държавните имоти; 2. Влязло в сила Решение № III -117-268 от 07.07.2015 г. постановено по гр. дело №10 025/2015 г. по описа на СРС, 117-ти състав, с което е одобрена постигнатата между страните по бракоразводното дело спогодба и е прекратен брака между тях; 3. Удостоверение за данъчна оценка с изх. №7219005930/30.07.2021 г. СО за АПАРТАМЕНТ №15 със застроена площ от 62,64 кв. метра, в едно с ИЗБЕНО ПОМЕЩЕНИЕ №10 с полезна площ 3,22 кв. метра; 4. Схема №15-751328-18.08.2020 г. на самостоятелен обект в сграда, издадена от АГКК; 5. Обявление изх. рег. №7311/2023 г. постановено по изпълнително дело №588/2023 г. по описа на Р---, ЧСИ с рег. №848, с район на действие СГС за провеждане на публична продажба на недвижим имот, представляващ АПАРТАМЕНТ №15 със застроена площ от 62,64 кв. метра, в едно с ИЗБЕНО ПОМЕЩЕНИЕ №10 с полезна площ 3,22 кв. метра, находящи се на адрес, град С-----.

Моли, в случай, че ответникът оспори искът да се допусне и съдебно-оценителна експертиза от вещо лице - оценител на недвижими имоти, с която след като вещото лице се запознае с материалите по делото и извърши оглед на имота, да даде отговор на следните задачи:

1. Какъв е размера на дължимият наем от ответницата за периода от 19.05.2022 г. до 01.11.2023 г. (по месеци за целия имот и за 1/2 от него) за апартамент и избено помещение с площ и положение, като тези описани в Договор от 21.03.2001 г. за продажба на държавен недвижим имот от военно-жилищния фонд по реда на Наредбата за държавните имоти, като при изготвяне на заключението вещото лице да вземе предвид средните пазарни наемни цени за периода на жилища от такъв характер в района, местоположението, разпределението и изложението на жилището, както и степента и вида на обзавеждане на същото.

В срока по чл.131 ГПК, ответникът отказва не изпраща отговор. С

допълнително писмо с вх. № 15202/17.01.2024 г. изпращам писма към отговора, в което се съдържат два броя решения на СРС – Решение 9997/12.06.2023 г. по гр. д. № 50322/2021 г. и 4152/20.03.2023 г. по гр.д. № 25943/2022 г. Ответникът изпраща молба с вх. № 32509/01.02.2024 г., с която уточнява, че е изпратил отговор на искова молба, но не била входирана. Имало проблем с системата.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, като взе предвид материалите по делото, установи следното от фактическа и правна страна:

По представителната власт

Ищецът се представлява от адв. О. Й., което пълномощно важи за всички инстанции, (л.9 от делото).

Ответникът на този етап не се представлява.

По държавната такса

Цената на иска е 5 100 лева, поради което на основание чл.1 ТДТССГПК, държавната такса е в размер на 204.00 лева, която сума е внесена съгласно платежно нареждане от 31.10.2023 г. (л.2 от делото).

По редовността на ИМ

На този етап, съдът приема, че исковата молба е нередовна. Има противоречие между обстоятелствена част и петитум.

Производството по реда на чл. 57, ал. 2 СК е по спорна съдебна администрация, но искът не е осъдителен за заплащане на наемна цена, а съдът следва да се ограничи единствено до определяне на същата (**Решение № 149 от 1.11.2023 г. на ВКС по к. гр. д. № 638/2023 г.**).

В исковата молба, в обстоятелствената част се съдържат твърдения (стр. 2 от ИМ – „за заплащане на обезщетение за времето, през което ответницата е лишила собственика от ползването на имота и за определяне размера на дължимия месечен наем“), които водят до извод за предявен именно иск едновременно за определяне на наемна цена на основание чл. 57, ал. 2 СК и за осъждане на ответника да заплати наемната цена, която представлява обезщетение за ползване на имота (чл.31 ЗС при съсобственост или чл.59 ЗЗД при изключителна собственост).

Същевременно е налице противоречие с формирания от ищеца петитум на исковата молба. Иска се осъждане на ответницата да заплаща наемна цена от за периода от 19.05.2022 г. до 01.11.2023 г. в частта за предоставяне на семейното жилище, за отминал период.

Противоречието между обстоятелствената част на исковата молба, в която се твърди и се излагат доводи в насока, че съдът следва да определи размер на месечната наемна цена за ползването на жилището от една страна и формирания петитум, с която се претендира осъждането на ответницата да заплаща наемна цена, не е отстранено от ищеца, а съдът следи служебно за това.

Ето защо исковата молба е оставена без движение, като са дадени указания на ищеца за отстраняване на нередовностите по исковата молба, а именно да уточни – определяне на наемна цена за ползването на жилището ли се претендира или осъждане за заплащане на наемна цена. Дадени са указания каква сума се претендира за минал период, като основанието за тази претенция не е това по разпоредбата на чл. 57, ал. 2 СК, а е на принципа на неоснователното обогатяване (чл.59 ЗЗД, ако е за изключителна собственост) или на принципа за ползване на съсобственост вещь по чл. 31 ЗС, но при всички случаи това следва да бъде посочено от ищеца, доколкото в този случай се касае за отделен, осъдителен иск, с друго правно основание. Указанията са обективирани в Разпореждане № 15741/29.01.2024 г. Връчени са на ищеца на 05.02.2024 г., поради което срокът изтича на 12.02.2024 г.

С молба с вх. № 43031/09.02.2024 г. ищецът посочва, че правното основание е чл.57, ал.1 СК и че иска ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 300 лева месечно за ползването на съсобствен имот за минал период от 19.05.2022г. до 01.11.2023 г. – общо 17 месеца, тъй като след развода е предоставена семейното жилище на ответника.

Посочва в петитума, че сумата представлявала наемна цена за ползването на ½ идеална част от съсобствения им имот ведно със законната лихва от 19.05.2022 г.

От така представената молба, съдът приема, че ищецът не е отстранил нередовности в срок.

Съгласно разпореждането, съдът е указал да представи препис от уточняващата молба на противната страна. Такъв препис не е представен, независимо, че ищецът го е написал в молбата. Нито в хартиените корици, нито в електронните няма такъв представен препис. Указал е какво гласи чл.102з ГПК, въпреки, че законът е обнародван в ДВ и би следвало да знае съдържанието му.

Второ, никъде в исковата молба, нито в уточнението я има твърдения, че ответникът е в забава и се претендира мораторна лихва от 19.05.2022 г. Има такова искане, но няма изложени твърдения. Мораторната лихва преди датата на исковата молба е отделен осъдителен иск по чл.86 ЗЗД, чиято изискуемост се определя от наличието на главно задължение и сроковете по чл.84 ЗЗД. В случая ищецът претендира лихва върху сумата, но за минал период – преди датата на подаване на исковата молба. Главницата е сформирана от отделни суми – месечна наемна цена и следователно върху всяка една от наемната се начислява различна лихва. Ищецът не е индивидуализирал лихвата върху всяка главница и не е посочил глобална сума за мораторната лихва от 19.05.2022 г. На тези две основания исковата молба е нередовна.

Трето, съдът дава правната квалификация на иск от изложеното правно основание от ищеца. В исковата молба се твърди, че след прекратяване на брака, семейното жилище, което е в режим на СИО, е дадена за ползване на

ответника, като през процесния период ищецът не го е ползвал и си търси наемните вноски за половината от жилището. Тъй като жилището не е изключителна собственост, поради което искът е по чл.31 ЗС. В този смисъл е **Решение № 149 от 1.11.2023 г. на ВКС по к. гр. д. № 638/2023 г.** Както в обстоятелствената част, така и в петитумът ищецът се позовава на чл.57 СК, поради което следва, че иска да се определи наемна цена. А същевременно иска да се осъжда ответника. Налице е отново противоречие във волята на ищеца, че съдът не е наясно какво иска – защо се позовава на спорна съдебна администрация, след като иска търсено притезание.

Воден от горното, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА искова молба с вх. № 309511/01.11.2023 г., поради неотстраняване на нередовности в срок и **ПРЕКРАТЯВА** производството по гражданско дело № 20231110159932 по описа за 2023 г. на СРС, **на основание чл.129, ал.4 вр. ал.3 вр. чл.127, ал.1, т.4-5 ГПК**

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред **СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД** чрез **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД**, в едноседмичен срок от съобщаването му, по реда на Глава XXI ГПК, **на основание чл.274, ал.1, т.1 ГПК.**

ПРЕПИС от определението да се връчи на страните.

ДЕЛОТО да се докладва на съдия – докладчик при постъпване на книжа и след изтичане на срок.

Съдия при Софийски районен съд: _____